

عنوان مقاله:

تاثیر حمل مشروع در حرمت رضاعی از دیدگاه حقوق ایران، فقه امامیه، فقه حنفی و شافعی

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی پژوهش های نوین ایران و جهان در روانشناسی و علوم تربیتی، حقوق و علوم اجتماعی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

محمدحسین کامیابی - کارشناس ارشد حقوق خصوصی، گروه حقوق خصوصی، واحد شیراز، دانشگاه آزاد اسلامی شیراز ایران

محمد جمالی - استادیار فقه و حقوق مقارن دانشگاه تهران

مهرزاد شیری - استادیار فقه و حقوق خصوصی دانشگاه آزاد شیراز

خلاصه مقاله:

محرمت رضاعی مبتنی بر تحقق پاره ای از شروط است که برخی از این شروط محل خلاف قانون مدنی و فقه امامیه با دو مذهب حنفی و شافعی واقع شده است از جمله مسایل اختلافی بین دو گروه می توان به : حصول شیر از حمل مشروع اشاره کرد. قانون مدنی ایران و مشهور فقهای امامیه بر این دیدگاه هستند شیر زنی موجب قرابت رضاعی است که: اولاً این شیر نتیجه ی حاملگی باشد. ثانیاً این حمل باید حمل مشروع باشد. حمل مشروع از نکاح صحیح (دایم یا منقطع) پدید می آید. اما احناف و شافعیه برخلاف قانون مدنی و فقه امامیه ایجاد شیر از حمل مشروع را به عنوان شرطی برای تحقق قرابت رضاعی نمی دانند، بلکه هر شیر اعم از شیر بکر، زن حامله به طریق مشروع یا غیر مشروع موجب قرابت رضاعی می دانند که در این زمینه هر گروه با استناد به ادله ای برر ترجیح قول خود داشته و به مقتضای آن ادله عمل کرده است..

کلمات کلیدی:

حرمت رضاعی، رضیع، فقه حنفی، لبن الفحل، حمل مشروع

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/692763>

